

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1813-11-23)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1813-11-23)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 635. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000239.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

66.

Eidsvold Verkd. 23. Novbr. 1813.

Deres Kongelige Høihed.

Naadige og elskede Prins.

Om jeg idag nødes at fatte mig saare kort, ved jeg D. K. H. tilgiver mig, naar jeg melder, at mine næsten utallige Arrangements for Afreisen er ene Aarsagen.

Idag har Kommissarierne forladt mig efter at have blot gjort Verket tributaire [skyldigt] til Rigsbanken for henved 1000 s. 636Rdr. D. C. Denne Afgift tilligemed Tienden, dels i Penge, dels beregnet efter Produkterne, udgjør additionelle Byrcler i et ubeleiligt Tidspunkt.

40

D. K. Høiheds naadigste Brev af 20. ds. har rørt mig. Deres Stilling er vanskelig, dette har jeg fra Begyndelsen fattet, men at den bliver Dag for Dag mere tornefnld og utaknemmelig, det ser og beregner jeg meget klart.

Der hersker nogle Tanker i mit Bryst, som Tiden og uophørlig Agtpaagivenhed fæster [med] dybere Rødder i mit ængstede Sind. Knn mundtlig og neppe da kan de ængsteligen meddeles.

Styrmanden — skjønt han ei bliver skræmt af Stormen — glemmer han dog aldrig at nærme sig en sikker Havn. Af alt, hvad man læser om norske berømte Krigere, ser man jo, at de aldrig skammede sig ved at være betænkte paa Retarget og at beslutte den, naar Nøden kræver, et de ne pas la remettre au dernier moment où elle ne sera peut-être plus practicable [og ikke opsætte Retræten til sidste Øieblik, da den maaske ikke mere lader sig udføre].

Forsag De ei, dyrebare Herre. Tilstanden er en Prøve, skjønt haard. Men De og vi alle her er ei tabte her, fordi man er eller vil være tabt der. Tildragelserne maa bestemme Dem og os. Værdiges at tolke dette os. Bryder man selv Baandet, da bliver dette Ord os noget nødvendigt. Der maa to til at knytte et Baand. Forsag ei. Tildragelserne, som ei bestemmes her, maa tjene til Lygte paa Deres Sti, hvor Gud styrke Dem.

Ogsaa jeg begynder nu at tro, at alt maa forsøges.

Jeg stræber, hvad jeg kan, for at kunne komme bort. Glem mig i nogle Dage endnu.

Vær underdanigst takket for Resolutionen om Broen og for den Tillid, mig derved vises. Jeg skal nok svare til den. Kontrakt er allerede i Generalveimester P. Ankers Hænder.

D. K. H. maa tilgive Bugges store Frihed. Om denne merkværdige Karakter — mundtlig. Jeg holder for: cet esprit fougueux est utile [at denne livlige Aand er nyttig].

Underdanigst og tro

C. Anker.